

## HET TIJDSCHRIFT in 1917 en in 1918.

---

1917. Volgens het huishoudelijk reglement rust op den hoofdredacteur de plicht in de jaarvergadering van het gezelschap verslag uit te brengen over zijn beheer. Het in November j.l. ingeleverde verslag gaf enkele leden aanleiding publicatie hiervan te bepleiten. Aan hun wensch komen wij hierbij ten deele tegemoet.

In de eerste plaats dan, (laat dit ook eens in het publiek worden uitgesproken) had de H. R. zijn welgemeenden dank te brengen aan collega de Jonge Cohen, wiens vriendelijk tegemoetkomen hem het aanvaarden zijner taak zoo vergemakkelijkte, en aan de collega-redacteuren, met wie vriendschappelijk samenwerken zoo uitstekend mogelijk bleek. Hunne hulp werd hem trouw verleend, hetzij in den vorm van een gewenscht artikel, hetzij in het geven van wenken omtrent het een of ander in de vakwereld, het verstrekken van berichten of het geven van advies over het al of niet opnemen van aangeboden bijdragen. De redactie kwam niet in de onaangename noodzakelijkheid bijdragen te moeten afwijzen, zonder dat het haar gelukte den auteur ook haar zienswijze te doen deelen.

Kritiek van leden van het gezelschap of van buitenstaanders vernamen wij tot onze bevreemding nagenoeg niet, hoewel de redactie in haar »Inleidend woord« ook om dezen vorm van medewerking had verzocht.

Zelf meenen wij hieromtrent het volgende te mogen zeggen.

De afgelopen jaargang was niet steeds zonder drukfouten, iets waarvan ten deele de H. R., tevens corrector, schuld draagt en waarin hij moeite doet verandering te brengen, maar wat ook ten deele veroorzaakt werd door de buitengewone omstandigheden, waardoor voor correctie weinig tijd bleef en de schrijvers zelf geen drukproef in handen kregen. Dit laatste zou aan den anderen kant veel voor hebben, indien de gemiddelde Hollander ertoe te krijgen was reeds dadelijk gemiddeld-goed Hollandsch te schrijven en voor interpunctie te zorgen.

Omtrent den inhoud van het Tijdschrift worde opgemerkt, dat het weinig of niet tweede-handsch artikelen bevatte, d. w. z. vertalingen kwamen in het geheel niet voor en referaten nagenoeg niet. Het bleek mogelijk met oorspronkelijk werk den gewenschten

omvang te bereiken en dezen door besnoeien anderzijds niet aanzienlijk te overtreffen, wat in het belang van een zuinig beheer wenschelijk was. Hoewel de referaten-rubriek zeer zeker uiterst nuttig kan zijn, liet de redactie, ook al om het ongeregeld arriveeren der buitenlandsche tijdschriften, deze voorloopig liever vervallen, maar hoopt ze later in een anderen vorm weer te doen herleven. Aan de boekbeoordeelingen werd daarentegen veel zorg besteed.

De H. R. voldeed aan den hem bij reglement opgedragen plicht om zelf een zeker aantal artikelen te schrijven. Hij trachtte verder, door een nieuwe indeeling den inhoud van het tijdschrift meer overzichtelijk te maken en probeerde door feuilletonnistisch getinte korte bijdragen tevens het door sommigen uit het gezelschap verlangde persoonlijk element te doen gelden.

Als algemeen resultaat onzer ervaring vinde hier de uitspraak een plaats, dat een sterk gecentraliseerde redactie inderdaad voor een tijdschrift als het onze, de beste vorm van litterair beheer is.

**1918.** Het nieuwe jaar vindt ons bij een anderen uitgever en een anderen drukker. Van de firma Leydenroth van Boekhoven namen wij slechts noode afscheid. Zouden echter de relaties tusschen haar en ons bestendig blijven, dan was een prijsverhoging van het Tijdschrift noodzakelijk, die ons allerminst gewenscht voorkwam. Zonder twijfel zou zij ons een aanzienlijk aantal abonné's hebben gekost. En dit mocht niet. Integendeel iedere tandarts in Nederland moet abonné zijn of worden! Er moest dus naar andere wegen worden gezocht om de uitgave voor den zelfden prijs mogelijk te maken. Koopmanschap en ethiek dienden vereend te blijven in ons beleid. De oplossing werd gevonden: wij vormden een oeconomischen bond.

De firma G. J. en D. Tholen bleek bereid het Tijdschrift voor hare rekening uit te geven op voorwaarden, die voor den meest orthodoxen ethicus aannemelijk zijn. *Hiervoor staat niet alleen de redactie, maar het geheele gezelschap U borg.*

Zoo gaan we dus met nieuwen moed vooruit, in 1918 zal het Tijdschrift overgaan in handen van de »Raad van Beheer« en ook formeel het bezit worden van de professie.

Inmiddels rekenen wij, dat reeds nu nieuwe medewerkers zich aan zullen melden.

Allen zijn welkom, vooral de »intellectueelen en de jongeren!«

B. R. B.